

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2015

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

1. Πρώτα, δηλαδή, όταν συνάψατε συμμαχία με τους Βοιωτούς και έπρεπε να σπεύσετε σε βοήθειά τους στην Αλίαρτο, αν και είχα γραφτεί στον κατάλογο από τον Ορθόβουλο να υπηρετώ στους ιππείς, επειδή έβλεπα ότι για τους ιππείς όλοι νόμιζαν ότι έπρεπε να υπάρχει ασφάλεια, ενώ αντίθετα για τους οπλίτες θεωρούσαν ότι θα μπορούσε να υπάρξει κίνδυνος, μολονότι άλλοι ανέβηκαν στα άλογα χωρίς να υποβληθούν σε δοκιμασία κατά παράβαση του νόμου εγώ, αφού παρουσιάστηκα στον Ορθόβουλο, του είπα να με διαγράψει από τον κατάλογο, επειδή νόμιζα ότι είναι αισχρό να εκστρατεύω, αφού παρασκευάσω για τον εαυτό μου ασφάλεια, ενώ ο λαός επρόκειτο να διατρέχει κινδύνους. Σε παρακαλώ, λοιπόν, για μένα ανέβα στο βήμα, Ορθόβουλε.

2. Σχολικό βιβλίο σελίδα 10: «Υπάρχει βεβαίως αρκετή απόσταση...Πλατωνική κριτική».

3. Ο Μαντίθεος επισημαίνει με κατηγορηματικό τρόπο ότι κανείς δεν θα μπορούσε να αποδείξει γι' αυτόν ότι έχει γίνει εναντίον του αισχρή ιδιωτική δίκη ή έγγραφη καταγγελία ή μήνυση για δημόσιο αδίκημα. Αντίθετα, άλλοι έχουν εμπλακεί πολλές φορές σε τέτοιους δικαστικούς αγώνες. Το ηθικό αυτό επιχείρημα ήταν πολύ

ισχυρό και χρησιμοποιείται από αρκετούς ρήτορες, όπως τον Λυσία, τον Υπερείδη, τον Δημοσθένη, τον Ισοκράτη. Επειδή οι Αθηναίοι ήταν φίλόδοκοι, επαινούσαν αυτόν που δεν πήγαινε στο δικαστήριο ούτε ως κατηγορός ούτε ως κατηγορούμενος. Μέσα απ' αυτή τη λογική ο Μαντίθεος παρουσιάζεται ως υπόδειγμα σωστής συμπεριφοράς, ως πολίτης ενάρετος, κόσμιος, φιλήσυχος, φιλόνομος καθόλου φιλόδοκος ή φιλόνικος. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει εκ νέου ότι η διαδικασία στην οποία υπόκειται είναι προφανώς μια καλοστημένη πλεκτάνη μοχθηρών ανθρώπων εναντίον του.

4. Ο Μαντίθεος μέσα από το ιστορικό παράδειγμα της συμμετοχής του στη μάχη της Αλιάρτου 395 π.Χ. αποδεικνύεται ριψοκίνδυνος, φιλόπατρις με διάθεση ηρωική και πνεύμα αυτοθυσίας. Αρχικά φαίνεται νομοταγής και υπεύθυνος, αφού υφίσταται τη νόμιμη δοκιμασία προκειμένου να καταταγεί στο ιππικό. Στη συνέχεια αρνείται την ασφάλεια που του παρείχε το ιππικό και παρουσιάζεται αυτοβούλως στο φύλαρχο του Ορθόβουλο και ζητά να μεταταγεί εθελοντικά στο πεζικό. Συνειδητοποιημένος, υπεύθυνος με φιλοπατρία, αυταπάρνηση και πατριωτισμό ο Μαντίθεος δεν δέχεται να αγωνιστεί εκ του ασφαλούς ως ιππέας, ενώ οι συμπολίτες του θα διακινδύνευαν ως οπλίτες για χάρη της πατρίδας τους. Στις κρίσιμες λοιπόν, ώρες που περνά η πόλη ο Μαντίθεος παρουσιάζεται ως άνθρωπος με φιλότιμο, συνείδηση και ευαισθησίες.

5. α) απόδειξη, δύναμη, όραση, κατάσταση, σκέψη

β) ἵππευσις, δικάζω, φίλος / εὔνους, λέγω, καταλέγομαι= κατά+λέγομαι.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

Μετά το φαγητό ο Πρόξενος και ο Ξενοφών έτυχε να κάνουν περίπατο μπροστά στο στρατόπεδο. Εκείνη την ώρα πλησίασε κάποιος άνθρωπος τους πρώτους φρουρούς του στρατοπέδου και τους ρώτησε πού θα μπορούσε να δει τον Πρόξενο ή τον Κλέαρχο.

Όταν ο Πρόξενος είπε ότι εγώ είμαι αυτός που ζητάς, ο άνθρωπος ανέφερε τα εξής: Με έστειλε ο Αρριάος και ο Αρτάοζος, άνθρωποι που ήταν έμπιστοι του Κύρου και με φιλικές διαθέσεις προς εσάς, και σας συμβουλεύουν να φυλαχθείτε μήπως σας επιτεθούν τη νύχτα οι βάρβαροι. Υπάρχει πολύς στρατός στην κοντινή δασώδη περιοχή. Επίσης σας συμβουλεύουν να στείλετε φρουρά στη γέφυρα του Τίγρητα ποταμού, διότι κατά τη γνώμη τους ο Τισσαφέρνης σχεδιάζει να την καταστρέψει τη νύχτα, αν μπορέσει, για να μην περάσετε, αλλά να αποκλειστείτε ανάμεσα στο ποτάμι και την τάφρο.

Β. Γραμματική:

τοῖς προφύλαξι, τῶν νυκτῶν, αἱ γέφυραι, πλείων/πλείστος, εὖνουν, ἰδὲ, ζητεῖν, πέμψαι/-ειε, εἶη, ἀπελήφθησαν.

Γ. Συντακτικό:

1. ὄντες= κατηγορηματική μετοχή που αναφέρεται στα υποκείμενα του ρήματος **ἔτυχον**. (Πρόξενος καὶ Ξενοφῶν)

πιστοί= κατηγορούμενο στα υποκείμενα της μτχ. **ὄντες** (Αρριάος καὶ Αρτάοζος)

ὑμῖν= αντικείμενο στο ρήμα **ἐπιθῶνται**

πέμψαι= τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα **κελεύουσι**

τῆς νυκτός= γενική που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **λύσαι**.

2. Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση που εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα **ποῦ** και είναι μερικής άγνοιας. Εκφέρεται με δυνητική ευκτική (**ἄν ἴδοι**) και δηλώνει το δυνατό στο παρόν και μέλλον. Λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο αντικείμενο του ρήματος **ἠρώτησε**.

Δευτερεύουσα ονομαστική ενδοιαστική πρόταση που εισάγεται με το σύνδεσμο **μη** και εκφράζει φόβο μήπως γίνει κάτι φοβερό. Εκφέρεται με υποτακτική και δηλώνει το προσδοκώμενο. Λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στο απαρέμφατο **φυλάττεσθαι**.